

SEBŐ VERONIKA – LÉPES ANDRÁS

AZ ÖRÖK VÁROS – AZ ÖRÖK KEDVENC

Róma. Az örök város, ami számunkra örök kedvenc marad. Igaz, hogy egyikünk sem a legek típusa, nincsenek kimondottan kedvenc dolgaink, ám amikor a legkedveltebb közös kirándulás kerül szóba, egyöntetűen az olasz főváros jut az eszünkbe. Ez nem véletlen, hiszen egy felejthetetlen történelmi és jelenkori utazásban volt ott részünk.

Mivel Vera bátyja, Laci már évek óta kint él, egy helyi idegenvezető társaságában a legfelkapottabb turisztikai látványosságok mellett egy római lakos szemüvegén keresztül is bebarangolhattuk a várost.

Első este egy hosszabb gyalogos körútra indultunk. A túrát késő este kezdtük, amikor már a tömeg elszállingózott az utcákról. A körút során a város nagy részét körbejártuk és megcsodáltuk kivilágított valójában. A nyugodt fényekben ragyogó Róma emléke mai napig élénk az emlékeztünkben él.

A következő napoknak tūpontos tervvel indultunk neki. Hála Lacinak, rengeteg ismert és kevésbé ismert helyet bejártunk, és mindenhol a legjobb időben érkeztünk. Hogy csak néhányat említsünk a sok közül: eljutottunk a Colosseumhoz, mely a maga monumentalitásával és történelmével lenyűgözött bennünket. Megnéztük a Forum Romanum romjait, érmét dobtunk a Trevi-kútba, hogy biztosan visszatérjünk még Rómába, körbejártuk a Circus Maximust, kávéztunk a Piazza del Popolón és Róma négy legnagyobb bazilikájába is eljutottunk. Hatalmas élmény volt hideg sörrel a kezünkben, egy épület tetejéről megcsodálni a város látképét és közben az élet nagy dolgairól elmélkedni. Nagyon megszerettük a Pantheont és környékét. Mivel közel laktunk hozzá, ide minden este kisétáltunk, leültünk egy padra és átbeszéltük az aznapi élményeinket.

A Trastevere városrész a maga keskeny macskaköves utcáival és bohém hangulatával rögtön magával ragadott minket. Több piacba is belefutottunk, az utcák tele voltak helyi művészekkel, akik saját alkotásaikat árulták. Mindeközben utcazenészek biztosították az aláfestő hangulatot. Itt fogott el bennünket leginkább az olasz életérzés, ráadásul a vacsoránkat is egy helyi mamma készítette.

Kirándulásunk jó részét a lokális ételek és italok kóstolása, élvezete tette ki. Lacinak köszönhetően a legkülönfélébb helyi étermekbe is ellátogattunk. Nem titok, hogy visszavágódásunk egyik fő oka a helyi gasztronómia, mert azokra a mennyei falatokra a mai napig nyálcsorgatva gondolunk vissza.

Ami még roppant különleges volt, hogy a vasárnap délelőttöt a Vatikánban töltve sikerült bejutni a Szent Péter-bazilikában tartott szentmisére. A mise után Ferenc pápa a téren várakozókhoz szólt, és áldását adta rájuk. Óriási élmény volt találkozni a pápával és élőben hallani bölcs és szeretettel teli gondolatait.

Végezetül mondhatnánk, hogy kimaxoltuk ezt a négy napot, de valójában Róma hozta ki belőlünk a maximumot. Bármikor eszünkbe jut az a sok élmény, önfeledt pillanat és kaland, amit ott átélünk, mindig felderülünk. Talán pont ebben rejlik a lényeg számunkra. Legyünk bárhol is a nagyvilágban, azok a tapasztalatok és boldog pillanatok, melyeket egy-egy utazás során szerzünk, formálnak minket, nyitottabbá és elfogadóbbá tesznek a világgal és önmagunkkal szemben egyaránt.

Grazie Roma, a presto!